

הכתוב לחיים

קטעים נבחרים ממכתביו ושיחותיו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

הכנה לקבלת התורה | חלק ד'

משה נוטר וחרות על לבו המאמר מהסנה: תעבדון את האלקים על ההר הזה- ועל כן בהגיעו שמה קדם העבד הנאמן לעלות מיד אל ההר בלא להמתין לקריאתו.

וכיון שפעל הוא מצדו את הבעת חפצו באתערותא דלתתא, יקר וגדולה נעשה לו מן השמים באיתערותא דלעילא- ויקרא אליו ה' מן ההר לאמור כי יש לך לדעת שבחינת הקדושה לא תקדים אלא למזמין אותה ומתעורר על הדבר. (אוה"ח בשם זוה"ק) זה מצדו של הסרסור המתוך בין החתן והכלה.

(20) כל התחלות קשות.

ועתה- אם עתה תקבלו עליכם יערב לכם מכאן ואילך! (רש"י י"ט ה')

כי לצד [שבתיקופה האחרונה המפורטת באורך לעיל מט"ו בניסן בעצם היום שיצאו צבאות ה'- עד לב' סיון] שהתלכלכו ישראל בחרמי העוונות שקדמו להם והחדשים מקרוב באו להם בהמראתם כמן וכשלי, בשבת, במים.

ולפי שרצה החתן- קל עליון- ליתן התורה הזכה וברה יסוד הקדושה והטהרה ורוחניות הרוחניות צוה להם ועתה- ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך אין ועתה אלא תשובה שיחזרו ואפילו מחטא קל (אוה"ח).

(21) רצוננו לראות את מלכנו!

אם כן שמוכנים שאדבר עמם לך אל העם וזימנתם היום ומחר. קדשים תהיו- פרושים תהיו, והיו נכונים ליום השלישי שהוא ששה בחדש. (י"ט י ב'רש"י).

הכנה זו שיהיה גם גופם טהור ומוכן לנבואה לא הנפש בלבד, כי במעמד הגדול זכו למעלת הנבואה שהיו משתמשים בחושיהם ושומעים פנים בפנים. (ספורנו)

מיסודי הדת לידע שהקל מנבא את בני האדם... ובעת שתנוח עליו הרוח תתערב נפשו במעלת המלאכים הנקראים אישים ויהפך לאיש אחר ויבין בדעתו שאינו כמות שהיה אלא שנתעלה על מעלת שאר בני אדם החכמים. (יסודי התורה, פ"ו ה"א)

מי יתן כל עם ה'- נביאים!

(22) עוד הם מתכוננים לשני ימי ההגבלה שמצום החתן נותן התורה לצורך רוממותם, מפתיע אותם- הסרסור-ומוסיף יום אחד מדעתו. (שבת פז).

מי יכול להעיז ולעצור בחשקו חשוק ונחשק לכנוס את החושק והחשוק, היאך יכול הוא לעצור את שמחת השמים והארץ שהיא תכלית הבריאה ותקוּתה?

מאי דריש- היום כמחר, מה למחר לילו עמו אף היום לילו עמו [אין זו דרשה גמורה ולפיכך חשוב כמדעתו תוס'] והסכים הקב"ה עמו ולא שרתה שכינה עד יום השבת.

מבהיל!

משה רשאי להוציא ולדרוש מהנבואה הנאמרת לו בפרטיות דרשה שאינה גמורה, להוסיף יום מדעתו וקוב"ה- החתן המשתוקק-עוצר בעד עוצם תשוקתו- ואומר נצחני בן עמרם!

זכרו- כי גם התורה שמתועדים אתם לקבל על ידו ודרכו- תורת משה עבדי היא (מלאכי יג) והלא תורת ה' היא אלא לפי שנתן נפשו עליה נקראת על שמו. (ילקוט)

כשם ששליח צבור מתפלל כך כל העם עונים אחריו.

ואותם ידי משה שהונפו אל על נתמכו בידי אהרן אחיו וחור- בן מרים אחותו עד בא השמש מאחר והיו עמלקים אצטרולוגים באיזה שעה הם נוצחים העמיד משה את החמה וערבב את השעות.

ומאז נכתב לזכרון בספר המלחמה הנצחית המונעת מהכסא להיות שלם וכן משמו הגדול להיות שלם, וחלה המצוה למחות מתחת השמים זכרו ושמו שאז יחזור ויהא הכסא והשם שלם.

אלו ימים מאתגרים- רק שבוע וחדש אחר עוברם בין גזרי ים סוף ועומדם על שפתו לשיר את השירה הזאת לה' כשמלכם בראשם.

ומטרת נסיעתם לזכות ולראות את אלקם ולעבדו על ההר אשר בחר בו ה'- חווים המה נסיונות עצומים אלו וטלטלות אדירות המשנות את מבט חייהם על מזונם ומי שיתם.

ומשעבדים המה עיניהם לאביהם שבשמים לידע כי הוא הנלחם להם בעמלק.

ולכאורה הולך ונשכחת מהם הספירה שהמה סופרים כעבד ישאף צל למפגשם בהר סיני ויש שרפה לבם וצמאונם מאותה תשוקה שנכספו לה.

(18) ירחא תליתאי.

בחדש השלישי... ביום הזה באו מדבר סיני (י"ט א').

בעבור היות ביאתם במדבר סיני שמחה להם ויו"ט שהרי מעת צאתם ממצרים נכספים אליו כי ידעו ששם יקבלו את התורה כמו שהגיד להם משה- תעבדון את האלקים על ההר הזה בעבור כן התחיל בזה את הפרשה.

ומיד שבאו למדבר סיני חנו בו בראותם את ההר מנגד ולא המתינו עד שיכנסו בו אל מקום טוב לחנות שם אלא חנו במדבר לפני ההר. (רמב"ן י"ט ב')

וכיון שהיתה אתערותא דלתתא שמחו השמים וכל צבאם שמיום הבריאה, היו יושבים ומצפים מתי

יבואו בני ישראל מדבר סיני ולזה מיד שהגיעו חשוק ונחשק לחושק וחשוק [הקב"ה שהוא חשוק ונחשק לכנסת ישראל- בא לחשוק שהוא ישראל החשוקים לקב"ה שמחו השמים והארץ כי זהו תכלית הבריאה ותקוּתה. (אור החיים ב')]

נו? ומה עכשיו.

כי לגודל חשקו ברוך הוא בעת כלה בחופתה לא יעצר כח לעכב עוד. (אוה"ח) אז למה מחכים? קדימה לחתונה!

(19) ומשה עלה- ביום השני- אל האלקים. יום המיוחס!

עלה אל כבוד השם ששכן בהר ובשמו הגדול ידבר עם משה. (רמב"ן)

קצר, והיה משה מעוררין ומוציאן לקראת האלקים, וזהו שישע"י מקנתרן- מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה. (שהש"ר א' 11)

בואו נסכם מסכת של נסיונות וקשיים הנערכים בפרק זמן של חדש וחצי, שאיפה והשתוקקות עצומה להגיע אל ההר ולעבוד את האלקים עליו.

שכל כולה שואבת מדבר ה' בהגלותו מתוך הסנה- וכמה "דחיות" וכמה "נפילות" ומפחי נפש עומדים כקטגורין מכאן- עצם היום הזה בו יוצאים צבאות ה' מארץ מצרים- ועד גיחון יום עמדם בתחתית ההר הכפוי עליהם כגיגית לשמוע אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה.

איזה עוז ותעצומות מסוגלים להרים ראש המצפים לו ולחזק לבותם: בעבור אבותינו שבטחו בך. בך ה' חסיתי ביועדי כי דבר אחד מדברך לא ישוב ריקם.

ובזוכרי תמיד כי "יום הששי" שתם בו מעשה בראשית הוספת לו ה מפני שהתנית עם כל הברואים שיהיו תלויים ועומדים עד יום הששי- הוא ששי בסיון -המוכן לקבל תורה [לפי התכנית המקורית ובלא הוספתו של משה] (בראשית, א' ל"א -רש"י), ואמת- לא ישוב ממנה!

ואכן אף הוא עמד דבורו- ותלמדם!
ברוך הוא אלקינו- שנתן לנו תורת אמת!

עוד קודם לעלייתו לשמי רום- ארבעים יום וארבעים לילה -נתן נפשו לעצור את החתן מלכנוס את הכלה ומלקדשה לו בשטר הקדושין, כי הבין מדעתו שראויה היא הכלה ליום הגבלה נוסף.

וירא ישראל את גודל כחו של הסרסור עוד טרם בואו בעב הענן וכניסתו לערפל ששוכן בו ה'.

והפנימו כי צדיק גזור- והקב"ה מסכים עמו ודוחה את החתונה ליום נוסף הוא יום השבת שבו לכו"ע ניתנה תורה (שבת פו:) שהרי מה יציאת מצרים- נאמרה להם חובת הזכירה בעצמו של יום היציאה כך זכירת השבת לקדשו- נאמרה להם בעצמו של יום השבת.

23) מה לך נרדם!

לקראת האלקים- מגיד שהשכינה יצאה לקראתם כחתן היוצא לקראת כלה. והקדים על ידם מה שאין דרך בשר ודם לעשות כן שיהא הרב ממתין לתלמיד (יט"ז-רש"י).

ויוצא משה את העם- למלך שגזר ליום פלוני אני נכנס למדינה וישנו להם בני המדינה כל הלילה, וכשבא המלך ומצאם ישנים... היה השר של אותה מדינה מעוררין ומוציאן לקראת פני המלך והיה המלך מהלך לפניהם עד שהגיע לפלטיץ שלו. [הזכרו בפקידי הדתות- המגיעים בבקרו של יום]

כך הקב"ה הקדים ומצאם ישנים- לפי ששינה של עצרת עריבה והלילה

חלק ב'
מאמר חד וברור על
הקונפליקטים
בכיבוד
הורים

וכשיוצא איש האלקים לקראת חותנו אף הוא נושק ^(ד) כי הרי חותנו הוא שלמד לדורות שהנפטר מחברו ומצליח ^(סוף ברכות). כי הקשר הבין - אישי היה באותה בחינה נפשית ^(אמונה ובחון פ"א א) לשרטט בעט אמן: איש מתאוה להיטיב לזולתו ^(הפסוק) **לו לחדוות לב** ואשר על כן השמחה הגואה מלב הומה ורגש באהב בשאלת שלום אמיתית וכנה לדעת על שלום רעהו ומה יעשה לו ועמו. והת מנשיקות פיהו הביעה את איתדבקותא רוחא ברוחא.

אוי נא לנו כי בדור אחרון כשלנו שהעולם כולו טורח היאך למחוק את ה"אדם" שעל פני האדמה ולהפכו ל"בוט", וכל ברנש רואה כיצד ל"התחבר" לעוד ועוד קבוצות ולנסות לאסוף כל פיסת מידע עד כדי שכרון חושים והתמכרות, שפסו אמונים מבני אדם והקשר בין רוח לרוח הולך ונמוג וכל הרוצה לברר מהנעשה אצל חבירו "מסמס" או שולח הודעה טכנולוגית, ואם ברצונו להביע את קורת רוחו - הרי הבודה המונפת ^(קיי) דיה כדי להביע זאת. וכשמשנהו עורך שמחה יחשי הוא לשלוח לו הודעת מאייל מלווה ב"שטרודל" ולאחל לו ברכות מזל טוב, וזהו מדה כנגד מדה על שבעל השמחה ג"כ לא טרח לשלוח לו הזמנה ידנית אלא הספיק לשלוח לו הזמנה אלקטרונית בתוך שאר... ישראל.

פגישת שני רעים לא מאפשרת לאחד לחוש את משנהו עד שלא יפול עליו מלא קומתו ויחבט עליו בשתי ידיו כי רק על ידי זה מסוגל הוא לבטל את מחיצות הגוף הכבדות החוצצות ביניהם. ועל כן נתרופפו קשרי משפחות והניכור והרחוק קונים שביטה ומכות שרשי פירוד ומחלוקות עד שאין אח יכול להסב בשבת עם אחיו או אחותו בבית ההורים, ולפני הסכמתו לבא ולשמוח בשבת "משותפת" שנתאזרחה בינותינו הוא מתנה זאת **רק ואם** גיסו ומשפחתו לא יטלו בה חלק. אשר על כן חייבים להשקיע **אנרגיות** ^(כלשון השאלה) להשיב לב איש אל לב רעהו, ולב בנים על הורים להעמיד את התקנה הקדמונית שנתן הבורא להפר תורה ולהשתמש בשמו בשביל כבוד הבריות ולחדול מה"בייא בייא" ^(בלשון אר"י הו"ל שישן גנוח וצניקה כמו אהה בלשון הקודש - רש"י סנהדרין סד.), ולדרוש באמת את **שלום** אחינו ואחיותינו, ולמען רעינו והורינו נדברה **שלום**.

יש באפשרות כל אחד מעמנו כבחור וכאברך להקדיש מספר דקות בערבי שבתות וימים טובים לדרוש בשלום הוריו ולהתענין בנעשה עמם, כי אין לשער איזה טל תחיה מעריף הוא על לבותם וזוכה הוא לכבדם בחיי ולכבד גם את השותף הראשון המעלה עליו כאילו כבדוהו.

ניתן לקבל בדוא"ל את המכתב המלא: mlkr8114@gmail.com

יש הלועגים על האברכיות המגבילה את האפשרויות הכספיות ומביאה את בעליה לדחקות לעומת האחרים העובדים "חיים" בכ"ף, יש המתירים לעצמם החזקת סמארטפונים ואייפונים בצורה הפתוחה ביותר ומתלהבים מידיעה מפוקפקת שהופיעה על גבי צגם ורואים זכות להראותה לכל.

צניעות בנות זוגן מתקצר והולך, ומה שאין האם לצערה יכולה לחשוף תביע זאת ב"מלבושי" הבנות שלאט לאט הופכות להיות פרוץ מרובה על העומד כי כך גזרה קידי שיק והרייצ"ל.

ועל כן בוגרינו וכל אשר דבר ה' יקר בעיניו אל תיראו ועל תערצו להודיע נאמנה בשער בת רבים ללא חת וללא מורא כהכרות מתתיהו: אני וביתי נעבוד את ה'.

לפני כל שמחה יחזק כל אחד מכם את עצמו ואת זוגתו ולזכור ולעמוד על הנכסי צאן ברזל שקניתם בשיבה ולאחר מכן, וכל שישנה אפשרות לקדש שם שמים ולהרבות כבודו בהופעה עקבית על עקרונות התורה ושמירתם - יתפאר בו הבורא ית': עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר ובאם יש באפשרות לפטור את עצמו בהשתתפות בחופה לבדה, או לחלופין לעשות כמעשה ר' אליעזר ור' יהושע שאמרו עד דאלין עסקין בדידהו נעסקו בדין ישבו ונתעסקו בדברי תורה. ^(תמינה סו. תורה שובה)

ד. שאילת שלום

אחד מהדברים שעשו בית דין של מטה והסכימו בית דין של מעלה על ידם הוא שאילת שלום בשם ^(מכות כג) ופירש הריב"ן בלישנא אחרינא שחייב אדם לשאול בשלום חבירו בשם, ואנן נמי כי שיילינן אהדדי מזכירנן שם - דשלום שמו של הקב"ה דכתיב ויקרא לו ה' שלום לשם ה'. ולמדוהו מפנינו של בועז לקוצרים - ה' עמכם, ומפנית המלאך אל גדעון - ה' עמך גבור החיל.

והזהירו חז"ל בברכות ^(נד) אל תבוז כי זקנה אמך - אינו ראה על מה שהקדים שיהא אדם שואל בשלום חבירו בשם אלא ראה שלא יבוז ולא ילעיג לתקנות חכמים **אע"פ שהם ישנות וקדמוניות**, ^(פרוש המשניות לרמב"ם) התיר לנו הקב"ה להפר תורה ולעשות דבר הנראה כאיסור ולהשתמש בשמו בשביל כבוד הבריות ואין זה ולזול בכבודו של מקום ^(רש"י ע"ט.).

וכן נהגו מימות עולם עת נפגשו שני תאומי הצביה שמח לבו של הגדול בראית אחיו הצעיר ושמח בלבו וישק לו ובזה זכה לישא את חשן המשפט על לבו ^(שבת קלט.),

חג השבועות | זכות ההפצה נתרם ע"י השותפים היקרים:

לעילוי נשמת
מרת הנרל אילה ב"ר ישראל ע"ה

לעילוי נשמת
ה"ר ר' חיים ישראל ב"ר משה ז"ל

לעילוי נשמת
ה"ר עמנואל בן יהודה ז"ל